

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 1

JANUAR 1946

2. AARG.

Generalforsamling

Den ordinære Generalforsamling afholdes Mandag den 4. Februar 1946 Kl. 19 pr. i Parkteatrets Selskabslokaler, Østerbrogade 79, Ø.

Dagsorden:

1. Valg af Dirigent.
2. Beretning om Klubbens Virksomhed i det forløbne Aar.
3. Fremlæggelse af det reviderede Regnskab.
4. 2 Forslag til Vedtægtsændringer.
5. Valg af Næstformand, Kasserer og 2 Repræsentanter (§ 8).
6. Valg af 2 Suppleanter (§ 8).
7. Valg af 1 kritisk og 1 statsaut. Revisor (§ 11).
8. Valg af 3 Medlemmer til Spilleudvalg for Fodbold (§ 10).
9. Valg af 2 Medlemmer til Spilleudvalg for Cricket (§ 10).
10. Eventuelt.

ad Pkt. 4. 1) I § 3, Stk. 2, ændres »Kr. 5,00« til »Kr. 8,00« og »Kr. 3,00« til »Kr. 5,00«, hvorefter Stk. faar følgende Ordlyd: »Kontingentet for passive Medlemmer er Kr. 8,00 aarligt og opkræves forud for 1 Aar (Kalenderaaret). Ved Indmeldelse efter 1. Juli betales dog kun Kr. 5,00 for den resterende Del af Aaret.«

2) I § 13, Stk. 3, tilføjes: »Bekendtgørelse i Klubbens Medlemsblad er lovlig Indkaldelse«. Stk. lyder derefter: »Generalforsamlingen skal, for at være lovlig indvarslet, bekendtgøres ved Opslag i Klubbens Lokale samt ved skriftlig Meddelelse til Medlemmerne senest 8 Dage før dens Afholdelse. Bekendtgørelse i Klubbens Medlemsblad er lovlig Indkaldelse.«

ad Pkt. 5. Paa Valg er Vilh. Skousen, Kurt Nielsen, Emil Christensen og Pauli Jørgensen.

ad Pkt. 6. Paa Valg er Georg Hansen og Albert Olsen.

ad Pkt. 7. Paa Valg er Edvin Hansen og Chr. Mortensen.

ad Pkt. 8. Paa Valg er Svend Frederiksen, Leif Knudsen og Albert Olsen.

ad Pkt. 9. Paa Valg er Leif Nielsen og Henri Olsen.

Adgang til Generalforsamlingen har alle aktive og passive Medlemmer mod Forevisning af gyldigt Medlemskort for 1945.

Medlemmerne gøres opmærksom paa, at Tobaksrygning i Salen er forbudt, samt at anden Indkaldelse ikke vil fremkomme.

Klub Sangen:

Vi lovede i sidste Nr. af Bladet at bringe Teksten til vor Klubsang for at Medlemmerne kunde lære den udenad! — Her er den!

Mel.: Høje Nord —

Raske Liv! Vor Idrætsfærd!
Sundhed skaber den og Glæde.
Lærer os til frit at træde,
Giver Livet øget Værd,
Retter Ryggen, styrker Nerven,
Yder Mod i Arbejd, Daad,
Raske Liv! Til Idræt! er Naturens Raad.

Gaa da ud paa Idrætsfærd,
Ud at øve Lemmer, Øje,
For med Iver til at føje
Øge til din Muskels Hærd.
Smil ad Ladhed, aand i Sindet
Friskhed ind til Svagheds Braad,
Raske Liv! Til Idræt! er Naturens Raad.

Nederlag eller Sejr
Er i Idræt Mærkestene,
Som ej standser, men kun ene
Bli'r i Færden korte Lejr.
Frem paany. Kun Iver, Kræfter,
Frisk Humør gi'r Fremmerdaad,
Raske Liv! Til Idræt! er Naturens Raad.
L. Ø.

AXEL A. BYRVAL

Frems første Junior

Fra Valby flyttede mine Forældre til Blegdamskvarteret Aar 1880. Blegdamsfælleden blev her min fremtidige Legeplads, hvor vi Drengene spillede Pind og Langbold, indtil nogle engelske Skibsbesætninger mødte op og viste os, hvorledes man spillede Kricket og Fodbold i England. Det fornyede hurtigt Ungdommens Interesse, og Kvarterets Drengene kastede sig straks over Opøvelsen med en glubende Appetit. Der blev stiftet en Mængde Boldklubber, saa Fælledeerne blev ganske overfyldt paa Sommeraftener, Søn- og Helligdage.

Som en af de mest ivrige Dyrkere af Spillene tilbragte jeg al min Fritid paa Fælleden, og da jeg viste gode Evner som »Bagstopper«, fik jeg Lov at spille sammen med de Voksne i forskellige Boldklubber. Da jeg saaledes i Sommeren 1887 havde spillet med blandt Fremmerne — hvis Styrelse paatænkte at oprette en Juniorafdeling — blev jeg paa Opfordring af stud. theol. Carl Johansen (Præsten) optaget som den første Junior i »Frem«. Flere af mine Boldkammerater og andre kom til senere, og vi startede med Øvelser i Langbold i Foraaret 1888 under Ledelse af Repræsentant for Vacuum Oil Comp. Johannes Rasmussen (se Billedet 1890). Men da dette Spil ikke mere interesserede os Drengene, gik man hurtigt over til de engelske Spil. Og da det snart viste sig, at flere af Drengene var lige saa flinke til Kricket som de Voksne, fik vi Lov at spille sammen med dem. I Eftersommeren nød tre af os Drengene: Sigurd Unmack, Holger Hansen og jeg — den store Ære at blive udtaget til en Opvisning i Fodbold og Langbold paa den »Nordiske Udstilling i København 1888«.

Ved min Indmeldelse i Klubben boede »Frem« til Leje i en mørk Bagstue paa Hjørnet af Blegdamsstræde og Blegdamsvej; men da Medlemsantallet var steget stærkt, navnlig grundet paa en større Tilgang fra et Par Roklubber og fra Magasin du Nord, hvor vor daværende Formand Marinus Olsen var Afdelingsleder, flyttede »Frem« over paa 1. Sal i Forhuset til større og bedre Forhold. En ældre Kone (Madam Petersen) passede Rengøringen og var en Slags Marketerske for os. Hun solgte Æl, Sodavand, Frugt og Slikkeri, og med sin lille Trækvogn fulgte hun Klubben overalt, hvor vi spillede paa Fælleden. Det var ikke helt ufarligt for hende at være i vor Nærhed under Kricketspillet, det skete f. Eks. to Aar i Træk, at hun fik Bolden i Hovedet og maatte paa Hospitalet. Det afholdt dog ikke Md. Petersen fra at fortsætte sin farlige Levevej.

Aar 1889 oprettedes Dansk Boldspil-Union med Dr. Møller fra »K. B.« som Formand og Vekslerer Viggo Bang fra »Frem« som Kasserer. Unionen arrangerede Turnering i Kricket og Fodbold; og da Klubberne paa den Tid brugte at dekorere egne Spillere med Medaljer for sportslige Præstationer, maatte Unionen ogsaa vise sig. Den udsatte samme Aar en Medalje til de Juniorer og Seniorer, der kunde score mindst 40 Points i en Halvleg. Dr. Brummersted og jeg blev de eneste heldige. Medaljen var pragtfuld med udskaaret Bold og et Par korslagte Krickettræer og importeret direkte fra London. Samme Aar fik jeg af »Frem« en Sølvmedalje og et Krickettræ i Flidspræmie. Man spillede til Kamp med Medaljerne paa Brystet; og da det af og til skete, at en Medalje blev revet af under Fodboldkampen, stoppede man Spillet, tog hinanden i Hænderne og gennemsøgte Pladsen til man fandt Medaljen. Med Udløbet af Aaret ophørte dog al denne Dekorering af Enkeltmand.

K. B. — hvis Spillere havde dyrket Kricket og Fodbold paa Sorø Akademi og Rosenborg Eksercerplads nogle Aar før alle andre Klubber, og blandt andet ogsaa spillet nogle Kricketkampe paa Fælleden mod engelske Officerer fra Prinsen af Wales Yacht — var derfor i den første Tid de øvrige Storklubber meget overlegne i begge Spil. Det vakte derfor en berettiget Opsigt, da det lykkedes »Frem« at slaa K. B. i Fodbold i 1890.

Det blev en stor og stolt Dag for »Frem«, og den blev naturligvis fejret med vild Jubel i Klublokalet. Desværre holdt Holdet ikke sammen ret længe. Aaret efter rejste vor Formand Marinus Olsen og Slagter Heise til Amerika, og da Willer fandt paa at melde sig ind i K. B., fulgte Møller-Sørensen og William Petersen med.

(Fortsættes Side 5)

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

R. C. MOUNTFORD

Endelig er Engagementet af vor nye Træner, den tidligere back hos Huddersfield, R. C. Mountford, i Orden. Torsdag d. 3. Januar meddelte Justitsministeriet, at der var givet Opholds- og Arbejdstilladelse for ham, og samtidig forelaa Nationalbankens Tilladelse for ham til at sende et maanedligt Beløb hjem til sin Families Underhold. Og naar disse Linier læses, er Mountford sikkert allerede her i Byen, parat til at tage fat paa sin Trænervirksomhed inden for alle Klubbens Afdelinger. Vi ønsker ham hjertelig velkommen og haaber, at han maa finde sig hjemme her, og at han maa befinde sig godt i Klubben, og at han maa faa Glæde af sit Job. Vi i Bestyrelsen skal ikke lægge Skjul paa, at det er med store Forventninger, vi ser hen til Mountfords Træningsvirksomhed. Engelsk Fodbold, som vi kender det, naar det er bedst, er jo det Ideal, vi stræber hen efter, og med det store Materiale af unge Spillere og mange uomtvistelige Talenter, der findes i Klubben, er der vel intet bedre Middel til at naa dette Maal et stort Skridt nærmere end neop en engelsk Instruktør.

Det vil sikkert interessere Medlemmerne at vide lidt om Mountfords Løbebane som Fodboldspiller. Han kom til Huddersfield fra Darlington, en By i det nordlige England, og underskrev Kontrakt med Klubben den 11. Maj 1929. Han var dengang 20 Aar, og Huddersfield saa en Fremtidens Mand i ham. Han gled saa ind paa Klubbens Reservehold for at blive oplært og tilegne sig Klubbens Stil. Huddersfield havde paa det Tidspunkt saa fremragende backs som Godall og Wadsworth, der begge var »internationals«, og Barkas, der samme Aar blev afhændet til Birmingham og spillede her for denne Klub i 1930. Det var altsaa ikke saa lige en Sag at komme paa Kampholdet, og der gik da ogsaa nogle Aar, inden han blev fast paa Holdet. Først fra Sæsonen 1932/33 kan man sige, at han hørte til Huddersfields stærkeste Opstilling, selvom han havde vikarieret mange Gange i den forløbne Tid. Og saa spillede Mountford uafbrudt, til Krigen kom og satte en Stopper for de regelmæssige Turneringer. Ialt opnaaede han 239 Kampe paa 1. Holdet, plus 155 paa Reserveholdet i de Aar,

I Aarene fra 35 og til 39 var han kun fraværende i ialt 7 Kampe, en straalende Præstation, naar man ved, hvor haardt det gaar til i engelsk Fodbold, og at det er Lørdag efter Lørdag fra Begyndelsen af September til sidst i April, der skal tøernes ud. I disse Aar var Mountford ogsaa med Huddersfield i København 4 Gange, 1932, 33, 34 og 36, og kender saaledes Idrætsparken ret godt.

Da Krigen kom i 39, blev Mountford indkaldt til Militærtjeneste, men spillede dog i Krigsaaarene enkelte Kampe for Huddersfield i de Surogattureringer, der blev startet, og opnaaede ialt 36 Kampe yderligere, den sidste saa sent som i 43. Ved Kapitulationen var han avanceret til Kaptain og havde gjort Tjeneste som fysisk Træner for Royal Air Force, men er altsaa nu fornylig hjemsendt.

Visk.

SYGEKASSEN

FREMTIDS HAAB

STATSANERKENDT

Hovedkontor: AABOULEVARD 38

Telefon: Central 4986

Ekspedition: 10-15, Lørdag 10-13 samt Fredag 16-18

AFDELINGSKONTORER I ALLE BYDELE

Det svenske Dagpengesystem — endnu engang

For eller imod Dagpenge er jo et Spørgsmaal, der har optaget Sindene stærkt, og som har været livligt diskuteret, ja, maaske saa meget, at man muligvis vil hævde, at Tiden for dette Indlæg er blevet forpasset. Oprindeligt var det da ogsaa Mening, at det skulde have været i Decemhernummeret, men Sygdom forhindrede mig i at gøre det færdigt, og nu har Niels Middelboes Artikel i »Jul for Sportsmænd« tvunget mig til at ændre det en Del. Sagen er jo den, at det meste af det, jeg vilde have frem, staar i Middelboes Artikel, og da mit Indlæg jo ikke gerne skulde være en Afskrift af Niels Middelboes, maa jeg altsaa lave det noget om, saa det ikke bliver helt i den Form, jeg havde tænkt.

Naa, men til Sagen.

Den svenske Aflønningsmetode er fra at være et System, som enkelte danske Spillere kunde ønske overført her til Landet, nu blevet til et Spørgsmaal om, hvorvidt Metoden skulde være Midlet, der kunde faa den sløje danske Trænings-tilstand bragt paa Højde med den svenske. Personligt synes jeg dog, at Diskussionen er ført paa et galt Tidspunkt. Ganske vist er det afgjort, at der er himmelvid Forskel paa Svenskernes Konditionstilstand og vor, men lige saa afgjort er det jo da, at Betingelserne for at bringe sig i første Klasses Kondition har været højst forskellige i de to Lande. Størrelsen af de Sejre, som Svenskerne har vundet over os og de andre nordiske Lande, afspejler jo ligefrem, i hvilket Omfang Landene har været besat, og i hvilket Omfang rationel Træning har kunnet drives. Ganske vist ligger den 5. Maj nu et Stykke Tid bag os, men dog ikke langt nok til at bortviske Elterveerne fra den mørke Tid, hvor en Smule Løb med Lommelygter paa en bælgmørk Vej eller Bane blev kaldt Træning.

Naar vi til Sommer igen møder Sverige, vil jeg tro, at vi atter møder dem paa lige Fod, og viser det sig saa stadig, at vor Kondition ikke er paa Højde med Sveriges, saa er der Grund til at raabe Vagt i Gevær, for er Konditionen ikke i Orden, slaar vi ikke mere Sverige. Den gamle, ganske vist endnu yndede Historie om Danskernes tekniske Overlegenhed maa nu lægges væk — Tyvstarten virker ikke længere.

At Indførelsen af det svenske Dagpengesystem skulde være Midlet til at forbedre Konditionen, tror jeg dog ikke. Som bekendt ser man i Sverige lidt anderledes paa Amatørspørgsmaalet. Det er tilladt at yde Spillerne et Beløb pr. Kamp samt 2 Kr. pr. Træningsaften, dog højst 2 Træningsaftener pr. Uge. Disse Beløb skulde altsaa efter nogles Mening være Midlet, der skulde faa Energien til at blusse op og faa Spillerne til at strenge sig ekstra an. Det kan ikke være rigtigt.

I Fodbold som i al anden Amateursport maa det naturligvis være Lysten, der skal drive Værket, og den Spiller, der har mistet Lysten til at spille Fodbold, og for hvem det er en Overvindelse at møde til Træning, trodser sikkert ikke Regn eller Kulde ved Udsigten til at tjene 2 Kr., og skulde det virkelig kunne tænkes, at Beløbet var i Stand til at lokke ham ud paa Banen, er der jo i hvert Fald ingen Garanti for, at han gør noget ved Træningen, og saa er vi jo lige vidt.

Mærkeligt er det at se, at mange af de Spillere, der er Tilhængere af Systemet, er Spillere, der har naaet »det hele«, dermed mener jeg at have spillet paa Landsholdet. Det er, som om deres Ærgerlighed er mættet. Dermed mener jeg ikke, at de ikke ønsker at komme paa Landsholdet igen, det ser vi jo hvert Aar i »Parken«, at »Navne«, der det meste af Sæsonen tuller rundt paa Klubholdene uden at gøre særlig Blæst af sig — det være sig Kampe eller Træning — i Perioden lige før en Landskamp pludselig »finder Formen«.

Landsholdet, med eventuel Rejse, har endnu saa megen Tiltrækning, at han er villig til at yde sit bedste uden Penge, men Klubholdet er ikke mere saa spændende, det er blevet en Vane, og naar han er med til Søndag efter Søndag at spille Penge ind til Klubben, finder han det rimeligt, at han faar sin beskedne Del for at assistere. *At det er fuldstændig imod Sportens Idé at have betalte Idrætsmænd, tænker han ikke paa.*

Taler man til ham om Ting som Klubkærlighed, Pligter over for Hold og Kammerater, præler det af, maaske fordi det er Begreber, han ikke kender, eller maaske snarere fordi de forlængst er begravet, og Forsøg paa at faa ham til at indse, at det er ham, der skylder Klubben, mødes med en Hovedrysten.

Glemte er nu hele hans Ungdomstid, hvor han har haft et Utal af dejlige Timer under dygtige Trænere, Rejser, Smaatøre, Kampe paa andre Baner (altid med Sporvognspenge betalt), Bad, gode Rekvisiter o. s. v. og altsammen for et svimlende Kontingent af 1 Kr. Kvartalet. (Man har regnet ud, at hver Dreng koster Klubben ca. 70 Kr. om Aaret). Glemte er Pionerernes Arbejde, for hvilket han kun har en Skuldertrækning tilovers, endskønt der jo dog er den *Lighed*, at ogsaa de engang var Førsteholdsspillere, som han er det nu, men *Forskellen* er den, at de tog Slæbet og økonomiske Ofre, hvor han nu har Behagelighederne og altsaa helst ogsaa *økonomisk Vinding*.

At der gennem Aarene har siddet dygtige Ledere, der har lagt Øre paa Øre til Side for at skabe Klubben et godt økonomisk Grundlag, og at der stadig sidder Bestyrelsesmedlemmer, der gør

Vi indbyder Dem til at komme og se vort Udvalg

KØKKENUDSTYR - PORCELÆN - LYSEKRONER

naturaligvis uden nogensomhelst Købetvang

**CHR. V.
HANSEN**

ISTEDGADE 93-95

CENTR. 16750

et stort og ulønnet Arbejde i Klubbens Tjeneste, interesserer ham mindre — han er urokkelig i Troen paa eget Værd.

Men hvis nu saadan en Spiller fik 10 eller 15 Kr. pr. Kamp, vilde han saa spille bedre? Nej, saamænd vilde han ej! Beløbet har han jo tjent, naar han kommer paa Banen, det udbetales jo, hvad enten han spiller godt eller daarlige.

Den Slags (skal vi sige vanskelige) Spillere findes i enhver Klub til Skade for Klubbens Liv og for Fodboldsporten i det hele taget, og hvad er det saa, der skaber den Slags smaa Paver?

Ja, maaske en moralsk Brist, maaske Lederes Eftergivenhed over for Spillerens Luner og sidst, men ikke mindst — enkelte Sportsjournalister.

Ja, jeg vil vove at paastaa, at de sidste er stærkt medvirkende til at skabe de »vanskelige Stjerner«. Naar en Spiller en Mandag læser i Avisen om sit »geniale Overblik«, hvorledes han med »et raffineret Udvalg af bedaarende Finter, som kun han kan lave dem, fik ellers dygtige Modstandere til at føle sig som Hunde i et Spil Kegler«, eller hvorledes »han med den blødeste, lækre Kattepote førte Bolden ind paa Tærerne af en Medspiller med en Millimeters Nøjagtighed« eller andet lignende Nonsens, saa skal han jo efterhaanden faa en fuldstændig misvisende Tro paa eget Værd. Der kræves en god Portion Selv-kritik, (en Vare, som desværre synes at være sjælden hos dygtige Fodboldspillere) til ikke at lade sig paavirke af en saadan Omtale.

Naar en eller flere Spillere bliver »vanskelige«, gaar det ud over Holdmoralen — er Holdmoralen ikke i Orden, gaar det ud over Spillet — er Spillet ikke godt, tror man, det bliver bedre ved Indførelse af et andet System. Nej, de Spillere, hvis Indstilling er rigtig, hvis *moraliske Kondition* er i Orden (Sejrsvilje, Evnen til at kæmpe i Modgang o. s. v.), tænker ikke paa Dagpenge, de spiller Fodbold, fordi de kan lide det, og kæmper, fordi de kender deres Pligter over for Klub og Holdkammerater.

Som Støtte for Aflønningsmetoden hører man ofte nævne, at svenske Klubkampe spilles i et Tempo og med en Alvor, som ikke ses herhjemme; dog tror jeg snarere, at det er fordi, *Sejren* (som Middelboe skriver i sit Indlæg) altid har betydet kolossalt meget for Svenskerne. Den svenske Sejrsvilje kan ikke importeres, og Aflønningen kan ikke bedre den danske.

Det Aar, der er gaet, afslørede som bekendt himmelvid Forskel rent konditionsmæssigt (Aarsagerne kender vi alle), men selv før Besættelsen var der jo en Forskel. I hvert Fald har vi da ofte nok hørt efter en tabt Landskamp, at Svenskernes Kondition gjorde Udslaget.

I de Indlæg og de Diskussioner om den svenske Aflønningsmetode, som jeg har set og hørt, har der ikke været nogen fornuftig Grund, der kunde berettige til at forlade den rene Amatør-linie, vi fører herhjemme, men Diskussion er jo

som oftest frugtbar, og har hele denne Omtale gjort sit til, at Klubberne gaar alvorligt ind for Konditionstræningen, er meget jo vundet. Det vilde være dejligt, om Svenskerne snart igen kom »ned paa Jorden«, og det vilde være en stor Dag for alle danske Fodboldtilhængere, om det blev et dansk Landshold, der fik taget Livet af den Myte, at Svenskerne ikke kan besejres paa Råsunda. — Det ske snart!

K. L.

Axel A. Byrval, »Frem«s første Junior (Fortsat fra Side 2)

Det kneb nu at faa rekrutteret vort 1. Hold; men da Melchioranernes Boldklub var under Opløsning, fik vi en værdifuld Tilgang fra denne, idet Brødrene Ove, Harald og Christian Knauer meldte sig ind og blev en ypperlig Erstatning for de bortdragne. Ved samme Lejlighed blev der Brug for mig. 16 Aar gammel havde jeg min Debut paa 1. Seniorhold i Kricket og Fodbold. Jeg blev placeret som v. wing og husker, hvorledes jeg straks i Begyndelsen af Spillet fik en usædvanlig brutal Tur af Modpartens back, saa jeg fløj langt ud over Sidegrænsen mellem Tilskuerne, men det var fuldt tilladt den Gang. Man samlede mig op og satte Mod i mig igen ved at klappe mig og skælde den formastelige back godt ud. Bedre gik det mig i min første Kricketkamp, da jeg med Bæven i Sindet gik til Gærdefet mod K.B.'s drabelige Underarmskastere. Jeg scorede 28 Enere og »passede paa som en Smed«, skrev Kricket-spillet's Nestor, Kaptajn Hilarius Kalckau i Dattidens Sportsblad.

Kaptajn Kalckau blev senere min Chef paa Hærens Gymnastikskole, og jeg har ham at takke for, at jeg — trods Kassation p. G. af et daarlige »Fodboldknæ« — alligevel fik mit højeste Ønske opfyldt og slap ind paa Gymnastikskolen.

I første Halvdel af Halvfemserne var det Slut med den store Interesse for Boldsporten. Cyklesporten trak Ungdommen bort fra Fælledeerne og til Skovs. De fleste Smaaklubber forsvandt, og de større havde meget svært ved at klare Dagen og Vejen.

Medens Melchiorianernes- og Østerbros Boldklub maatte give helt op, klarede K.B. og »Frem« sig nogenlunde gennem disse vanskelige Aar. Og som »Frem«s Festskrift i 1936 udviser, var det Julius Andersen og Louis Østrup, der traadte til som Ledere for en lille trofast Skare og hjalp Klubben over de farlige Skær og frem til fornyet Blomstring.

A. A. Byrval.

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
R.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Seniorafdelingen

Saa er vor nye Træner i Byen. I Gaar, Fredag den 11., kom Mountford til København fra England og er parat til at tage fat med Træningen af vore Spillere saavel Seniores som Ynglinge, Juniores og Dreng. Efter Ankomsten drøftedes forskellige Problemer vedrørende Træningen for Seniorafdelingen, og man enedes om at begynde Træningen.

Tirsdag den 29. ds. Kl. 18,30 prc.

Der vil jo, saalænge det ikke er lyst nok til Boldtræning, blive dyrket Konditionstræning efter Mountfords Metoder. Hvori de bestaar, faar vi først set, naar han træder i Funktion. Træningen fortsættes som sædvanligt de følgende Tirsdage og Torsdage til samme Tid og Søndag Formiddage Kl. 10,00, hvor der vil blive Lejlighed til Boldtræning, hvis Vejret tillader det. De sidste tre Søndage for Turneringens Start vil der som tidligere blive arrangeret forskellige Træningskampe for Holdene. Og saa er der tilbage kun at møde op med aabne Øjne og Ører; der er ingen Tvivl om, at der vil blive noget at lære, og der skal tages fat med det samme. Spillerne maa forstaa, at Mountford af Spilleudvalget vil faa den mest udstrakte Handiefrihed til at vælge og vrage mellem de Spillere, der efter hans Mening egner sig bedst for den Stil, han utvivlsomt vil søge at lægge over Spillet. I Begyndelsen vil der maaske være enkelte Vanskeligheder med at forstaa hinanden paa Grund af Sprogvanheligheder, men Mountford vil ved Træningen blive bistaaet af en fra Spilleudvalget, indtil han lærer Spillerne at kende og selv faar tilegnet sig saa meget Dansk, at han kan klare sig selv. Knud Sørensen vil fortsætte med at tage sig af de Spillere, som Mountford ikke kan overkomme, naar Boldtræningen skal begynde, og saaledes skulde hele den Side af Sagen være i Orden. Jeg kan fortælle, at Mountford er i Stand til at vise, hvorledes man skal spille Bold og stadig er i glimrende Træning. Lørdag den 29. December spillede han som Gæst for »Southampton« mod »Chelsea« i Turneringen. »Chelsea« mødte med hele sit Kanonhold med Fænomen-Centerforwarden Lawton i Spidsen og fik ikke desto mindre Klø af »Southampton« med 7—0. Mountford var højre back og fik en straalende Kritik for sit gode Spil.

Bestyrelsen og Spilleudvalget venter af jer alle, at I slutter op om det Arbejde, der skal gøres, for at vi igen kan indtage vor gamle Plads som Landets bedste Klub. Det kræver en personlig Indsats af hver enkelt til Træning, dermed skal ikke være sagt, at det hele skal være Kæft, Tريت og Retning. Ingenlunde, vort gamle Humør, der altid før har hjulpet os til at tage et ekstra Nap ved Træningen, skal stadig være det fremherskende, og bliver det kædet sammen med

den Alvor, der skal til for at naa det helt store, er der ingen Tvivl om Resultatet.

Derfor, vel mødt til et Arbejde til Gavn for »Frem« og til Glæde for jer selv.

Visk.

Glædeligt Nytaar

og tak for det gamle. Lad os så allesammen tage fat med frisk Mod. Fra bestyrelsens side er der gjort, hvad der kan gøres, for at vore hold kan møde i fin kondition. Vi har engageret den kendte Huddersfield spiller R. C. Mountford, og der er ingen tvivl om, at han vil kunne træne spillerne op til sekundet; men de må gøre sig extra anstrengelser i år. Vi er nu gået ind i vort 60. jubilæumsår, og vi skulde jo gerne kunne møde med fine resultater til jubilæet, derfor klem på, såsnart signalet lyder til træningens begyndelse. Det gælder alle spillere, såvel seniorer, ynglinge som juniorer, mød op allesammen og gør jeres pligt, ingen sure miner, intet kværulanteri, gå frisk til sagen, så vil resultatet kunne blive godt.

Vore øvrige medlemmer må, såsnart kampene begynder, møde op til disse, både vore senior-, ynglinge- og juniorkampe; der er intet, der hejper et hold op, som når der er kammerater udenfor snoren, og som med deres bifald sætter lidt kolorit på kampen.

Endnu engang: mød op allesammen og gør jeres pligt.

Med venlig hilsen

Emil Christensen.

Juniorafdelingen

Som I vil se af Turneringsoversigten i Decem-bernummeret, sluttede Juniorholdene Efteraars-turneringen med gode Placeringer. 1. jun. gik jo ubesejret igennem og overvintre paa 1. Pladsen. Alt syntes derfor i skønneste Orden for Holdet, men dette er dog langt fra Tilfældet. Dette gode og homogene Hold har ikke indfriet de Forventninger, der var stillet til det og har i flere Kampe vist et svagt og humørforladt Spil. Starten var ellers fin — vi vandt de første Turneringsskampe ved jævnt og godt Spil, og i første Omgang af Pokalturneringen slog vi F. B. paa Frederiksberg Stadion med 6—1. Denne Pokalkamp vil jeg længe mindes med Glæde. Holdet spillede i denne Kamp hurtigt og fantasi-fuldt og ydede noget af det bedste og smukkeste Fodbold, jeg har set i lange Tider.

Efter denne Præstation gik det jævnt tilbage, og Spillet blev ringere for hver Kamp vi spillede, og kun Heldet reddede os fra at blive slaaet

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y — Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

Derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

ud af Pokalturneringen af A. B. To Gange maatte vi spille mod dem, og begge Gange var vi bagud, og trods stor Overlegenhed i Marken lykkedes det kun for os at opnaa uafgjort Kamp. Selvom vi saaledes gik ubesejrede gennem Efteraaret, var Helhedsindtrykket svagt og utilfredsstillende, og skal vi gøre os noget Haab om at blive Dobbeltmestre i Jubilæumsaaret, maa vi tage anderledes fat, naar Foraarsturneringen begynder. Jeg har sagt det saa tit og indprenter det for jer endnu en Gang — vi faar ikke noget forærende — der er ikke noget de andre Hold hellere vil end slaa det Hold, der ligger i Spidsen. Tag derfor ikke overlegent paa Sagerne, og tro ikke I er nogle forfærdelige Karle, som de andre ingen Chance har for at slaa, men gaa ud til Kampene med det Forsæt at yde alt, hvad I formaar, for at vinde disse. Men gode Resultater kræver god Forberedelse, og jeg haaber derfor, at I, naar vi om kort Tid begynder Træningen, vil møde flittigt op og gøre et Stykke Arbejde for at naa de Maal, vi har sat os i Jubilæumsaaret.

2. jun. Hold har i Efteraaret spillet morsomt og fornøjeligt og sluttede paa tredje Plads efter to knebne Nederlag paa 2—1 til de to førende Hold A. B. og H. I. K. — begge Kampe blev spillet paa Udebane, saa Chansen for Revanche til Foraaret, naar vi skal spille hjemme, er god. Dog er Haabet om at vinde denne Række spinkelt, men ingenlunde uden for Mulighedernes Grænser.

De to 3. jun. Hold ligger ogsaa fint, og særlig det lille 3. jun. b har gjort sig fortjent til Ros. Holdet, der bestaar af Drengene, der lige er rykket op fra Drengedelingen, har passet Træningen med Flid, spillet med Liv og Lyst og har ikke tabt en Kamp til fremmede Hold. Klem paa, Gutter — det er jer, vi skal bygge paa til næste Aar.

Juniormødet i December Maaned blev en Succes. Vi havde slaaet os sammen med Ynglingeafdelingen, og Tilslutningen var stor. Klubbens Næstformand, Herr Vilh. Skousen, var Aftenens Fortæller og holdt os i Aande med et timelangt, morsomt og interessant Foredrag om Fodboldens Oprindelse. Vi blev ført helt tilbage til den Tid, hvor de gamle Kæmper spillede Bold med afhuggede Menneskehoveder og hørte, hvordan Spillet efterhaanden naaede frem til den Form, vi kender i Dag. Foruden dette fik vi en interessant Oversigt over Englands Fodboldforhold, der er saa vidt forskellige fra Danmarks.

Vi glæder os til en anden Gang at se Næstformanden i vor Midte, da der sikkert er andre Ting om Fodbold, han kan give os Indblik i. Bagefter var der den sædvanlige »Hvem ved hvad« med mange morsomme og belærende Spørgsmaal. Næste Juniormøde afholdes først i Februar, og jeg haaber Tilslutningen vil blive endnu større. Dato og Tid skal I faa nærmere

Besked om. Tilslutningen til Gymnastik og Boldøvelse er god, men kunde godt være større.

Glædeligt Nytaar ønskes jer alle, og vel mødt, naar vi om kort Tid lægger ud paany.

P. M.

Et Par Ord til Ungdommen

Det er jo altid dejligt at se, naar »Frem«ere ude eller hjemme er en god Reklame for Fodboldsporten og for Klubben. 1' Hold, der Søndag efter Søndag spiller for et stort Publikum, har naturligvis den største Chance for, saavel sportsligt som moralsk, at gøre sig godt eller daarligt bemærket, men alle Hold kan gøre sit til, at Klubbens Navn og Rygte holdes i Ære.

I »Fredericia Boldklub«s Medlemsblad stod der i sidste Nummer følgende om vore Ynglinges Besøg i Sommer:

»Juli Maaned tilhører Ungdommen, idet Ynglingeafdelingen da har Besøg af »Frem«s Ynglingehold, der for anden Gang gæster Byen ved Lillebælt. Den 4. Juli viste »Frem«erne os noget af det bedste Fodbold, vi længe har set paa Idrætsparkens Grønsvær, og det er al Ære værd, at vore egne Unge solgte deres Liv saa dyrt som 2—6. Den Forbindelse, der ved denne Lejlighed er knyttet mellem de to Klubbers Ungdom, bærer maaske i sig Kærnen til et Samarbejde, der kan blive til uvurderlig Gavn for »F. B.« i Fremtiden. At »Frem«ernes Begejstring ved disse Besøg var ægte er bevist derigennem, at de var Værter for vore Unge, da disse var paa en uforglemmelig Tur til København d. 27. August.«

Det er saadan et Eftermæle, vi gerne ønsker for vore Hold, og heldigvis er jeg da heller ikke i Stand til at give noget Eksempel paa, at man ikke altid har ønsket at se os igen de Steder, hvor vi har været. Med »Nakskov Boldklub« har vi gennem Aarene haft et sportsligt Samkvem, som i de senere Aar navnlig er kommet Drengene til Gode.

Ved »D. B. U.«s Instruktørkursus paa Gerlev havde jeg for første Gang Lejlighed til at stifte Bekendtskab med Nakskovs Drengene, og jeg minde ikke at have set et Hold, Voksne eller Drengene, der paa smukkere Maade gjorde deres Sport og Klub Ære. De vil for mig altid staa som et Mønster paa, hvordan et Hold raske Fodbold-drengene bør opføre sig.

Fra mit Besøg i Nakskov ved jeg, at ogsaa vore Drengene er fint anskrevet hos vore Værter.

Som »N. B.«s Drengene gjorde Indtryk paa mig, har I Chance for hver i Sommer at efterlade et Indtryk, der altid til sidst vil blive heftet paa Klubben. Om det skal være godt, behøver ikke at afhænge af Sejr — ikke mindst Maaden at tage et Nederlag paa afslører et Holds sportslige og moralske Egenskaber. Men ogsaa uden for Banen kan jeres Gøren og Laden være Reklame.

Jeg husker saaledes fra en Tur til »H. I. K.«,

Sig det med Blomster!

V. Lunghøj

Lyngbyvej 30 . Telefon Ryvang 527

at et Hold Drenges Opførsel i S-Toget fik en Mand til at udbryde til sin Medpassager: »Det maa jeg sige — det er vel nok en Flok fuldendte Gentlemen!«

Maaske var ingen af Passagererne fodboldinteresserede, men af vor Samtale har de ikke kunnet undgaa at høre, at det var et Fodboldhold, der var paa Vej til Dagens Dyst, og for Passagererne var Holdets Opførsel en Reklame for Sporten. Har derimod blot en enkelt af Passagererne haft Kendskab til Fodbold, vilde et Glimt af vor kendte Trøje have fortalt ham, hvor vi hørte hjemme, og for ham vilde vi have været en Reklame for Klubben.

Lad os derfor være enige om altid at overholde ikke blot Spillet skrevne, men ogsaa uskrevne Love, og lad os i vor Færden ude omkring vise, at vi kender afdøde Alex Henningsens gamle Ord:

»Husk: det er en Ære — »Frem«er at være!«

I Kampen om Drengedivisionens Træningspokal er Placeringen ved Efteraarsturneringens Afslutning som følger: Willy Brøndum, Olaf Henriksen, John Rasmussen, Leif Nielsen, Hugo Enevoldsen, Bent Hansen, Egon Henriksen, Kell Petersen, Erling Horstmann og Per Petersen.

Sidste Aars Vinder, Olaf, ligger altsaa ogsaa i Aar fint placeret, medens sidste Aars Nr. 2, John Egon, er sattet noget agterud. Der er dog ikke større Forskel mellem Nr. 1 og 11, end at Foraarets Kampe fuldstændig kan vende op og ned paa Rækkefølgen.

I Vintertræningen, som jo er flittigt besøgt, mangler der 5—6 Drenge, som normalt skulde være sikker paa Hold. Det er mærkeligt nok en fra hvert Hold, og jeg benytter derfor Lejligheden til at sige, at de, der mangler ved Vinterens Arbejde, ogsaa vil komme til at mangle, naar Foraarets Hold skal sættes.

K. L.

Paa Grund af det under Generalforsamlingen omtalte Forslag til Kontingentforhøjelse for passive Medlemmer vil Kontingentet for disse først blive opkrævet efter Generalforsamlingen.

Indkasseringen af Kontingentet for aktive Medlemmer og for Medlemmer og »Yngre Afde-

ling« begynder imidlertid snarest; de aktive Medlemmer gøres opmærksom paa, at Kontingentet opkræves halvaarligt.

For at lette Indbetalingen af Kontingentet har Klubben aabnet en Postkonto Nr. 65388, og Medlemmer, der er vanskelige at træffe hjemme for Incassatoren, bedes selv indbetale Kontingentet paa denne Postkonto.

Alle Indbetalinger iøvrigt fra Medlemmerne bedes, saafremt de ikke foretages kontant, ske over denne Postkonto og ikke pr. Postanvisning.

Plakaten

I 15—20 Aar har vor gamle Klubs Plakat været en Kilde til Ærgrelse og Irritation for en meget stor Del af Klubbens Medlemmer. Det er muligt, at enkelte vil spørge, hvad der er i Vejen med den Plakat med de gode Farver.

Farver, ja netop, hvor er Klubbens dejlige Farver elendigt udnyttet paa den store, døde og tunge Skikkelse, der er saa langt fra den Spillertype, der igennem Aarene har gjort »Frem« til den mest populære Klub, og for at gøre det hele fuldkomment, hænger han jo der og laver konstant Frispark.

Lad os nu faa en kunstnerisk forsvarlig udført Plakat, med Flugt og Fart, og i en Situation, der er sportsligt korrekt, saa vi kan slippe for at se paa dette elendige Makværk i vort Jubilæumsaar.

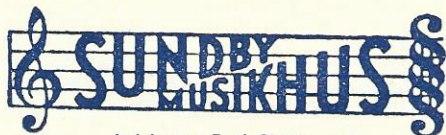
Herold Ancher.

Kære Herold!

Hvorfor så vred på plakaten. Der har i tidens løb været en del kritik over, at figuren, som jo skulde være en målmand, har fået fremmertrøje på, men det er gjort for at få et godt blikfang. Jeg har hørt mange rosende udtalelser om, at det er en glimrende plakat, og da vi lige har fået nyt oplag, må vi foreløbig se tiden an. Sagen kan jo eventuelt optages til drøftelse på den kommende generalforsamling.

E. C.

Afleveret til Postvæsenet d. 23. Januar 1946

Indehaver: Emil Christensen

Amagerbrogade 96 . Telf. Am. 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
af alle Musikinstrumenter

RANILDS TOBAK

ISTEDGADE 105

Det kendte Hjørne

i Frems Farver

Shag Tobakker i gode Kvaliteter
sælges til Kunder uden Kundekort